

REJSEBREV FRA PRAG - 2018.

Af Jens Rostgaard Gjerløv.

5 dage i Prag.

Hvem kan sige 'nej tak' til et besøg i Prag? Vi kan i hvert fald ikke, så da vi blev inviteret til at tilbringe nogle dag i Prag sammen med nogle venner, var vi ikke længe om at sige 'ja tak'.

Det er trods alt 17 år siden vi sidst besøgte byen - og i øvrigt også eneste gang vi har været der - så det bliver et dejligt gensyn med den smukke, gamle by.

Vi kører hjemmefra en tidlig lørdag morgen, efter en nat hvor vi har sovet på albuerne. Det er lidt koldt, 8°C, men ser ud til at blive flot vejr. Vejrudsigten for Prag ser også lovende ud, 10-12°C og delvis sol.

Klokken godt 09:00 kører vi i land i Rostock og sætter kursen mod Berlin. Da vi kommer til Berlin, bliver vi ledt direkte ind gennem Berlins centrum, hvilket undrer os lidt. Det er den korteste vej, men er det nu den hurtigste?

Men vores skepsis bliver gjort til skamme. Vejen ind til Berlin har hastighedsbegrænsning på 60 km./t. af hensyn til larmen. Til gengæld har selve motorvejen hastighedsbegrænsning på 80 km./t., så alt i alt går det virkelig glidende gennem storbyen. Alligevel taler vi om, at når vi skal hjem på onsdag, vil vi tage motorvejen øst om Berlin, så vi ikke skal gennem Berlin i eftermiddagens myldretiden.

Resten af turen er begivenhedsløs, men til gengæld sker der noget mærkeligt med vejret. Stort set samtidig med at vi kører ind over grænsen til Tjekkiet, bliver det overskyet, diset og meget gråt i vejret - og det var ikke ligefrem dét vejrudsigten havde lovet, da vi kørte hjemmefra.

Nå, det må vi jo leve med, eftersom det er lidt svært at lave om på. Omkring klokken 16:00 er vi fremme i Prag og finder uden problemer frem til lejligheden, som ligger meget centralt i byen. Vejen hedder 'Italská', og ligger meget tæt ved hovedbanegården.

Og sikke en lejlighed. Ny og meget moderne og så ligger den højt i byen med en meget flot udsigt. Om aftenen nyder vi byens lys og slapper af oven på bilturen herved og så glæder vi os til i morgen, hvor vi sammen skal ud at opleve byen.

Vi starter søndagen med at køre alene ud til et stort outlet center som hedder 'Arena'. Det ligger ca. 9 kilometer fra lejligheden og skal efter sigende have alt hvad hjertet - og pengepungen - kan ønske sig.

Det er ganske rigtigt et flot center med rigtig mange forretninger, som ligger i en ring omkring en stor parkeringsplads.

Efter et par timer, nogle indkøb og en kop kaffe senere, vender vi tilbage til lejligheden, hvor vi skal mødes med Suzanne og Hans og så skal vi gå på opdagelse i byen.

Midt på eftermiddagen begiver vi os af sted. Den gamle by (Stare Město) ligger heldigvis i gå afstand fra lejligheden.

På vejen ind til centrum kommer vi forbi Nationalmuseet som vi kan se fra lejligheden og derfra udgår den brede boulevard 'Václavské náměstí', som også bliver kaldt 'Wenzelspladsen' i danske rejsebøger. Det er dog mere en bred boulevard, end en plads. Her er der en masse forretninger og lige så mange fortovs caféer.

Det skal senere vise sig, at én af disse fortovs caféer bliver vores stamcafé. Ak ja, sådan kan det gå, men vi beklager os ikke, dertil er hyggen ved gensynet af stambordet, det dejlige Kozel øl og den venlige betjening alt for stor.

I øvrigt er "vores" tjener særdeles morsom, fyldt med humor, og på ingen måde påtrængende og noget lignende oplever vi også på en restaurant, hvor vi er inde at spise frokost. Men derom senere.

En anden ting der også befinder sig her på 'Václavské náměstí', er mindesmærket over to unge studerende - Jan Palach og Jan Zajíc - som brændte sig selv ihjel henholdsvis den 19. januar og den 25. februar 1969, i protest mod nedkæmpningen af 'Prag-foråret'.

Mindesmærket ligger midt i gaden i den sydøstlige ende af 'Václavské náměstí', oppe ved Nationalmuseet.

Da det nærmer sig spisetid, vender vi næsen hjemad, hvor der er købt ind til rødvin og ost. Og så slapper vi ellers af resten af aftenen, nyder vinen og udsigten ud over byen.

I dag, mandag, er vi alle tidligt af sted og går ned ad boulevarden 'Václavské náměstí'. Nede for enden af boulevarden, ligger Svejks ølstue, eller fortovscafé om man vil. Her gør vi lige et lille ophold, inden vi går videre ned til Karlsbroen.

På vores vej til broen, kommer vi bl.a. forbi Rådhuspladsen med det berømte Astronomiske Ur. Det blev færdiggjort i år 1490 af en urmager ved navn Mester Hanuš. Som tak for sit store arbejde fik han stukket øjnene ud, så man var sikker på, at han ikke kunne lave et nyt og finere ur for andre.

Ak ja - "*Sic transit gloria mundi*".

Uret "samler" en masse mennesker hver hele time, hvor klokkespillet slår og nogle figurer bevæger sig ud og ind af nogle små døre. Og på den modsatte side af

pladsen, halvt gemt bag nogle huse, ligger Týn kirken, hvor den danske astronom Tycho Brahe ligger begravet.

Det er også her på pladsen der er et monument udført af kunstneren Ladislav Saloun i anledning af 500-året for reformatoren Jan Hus's død. Monumentet er meget bombastisk og har inskriptionen: "Elsk hverandre og ønsk enhver sandheden".

Og vi kommer gennem flotte forretningsgader med meget flotte og velholdte huse. Prag er en smuk by og som i alle andre storbyer, er der selvfølgelig også gadegøglere, som skal prøve at lokke lidt småmønter ud af de mange turister.

Karlsbroen med sine mange helgenstatuer på begge sider - der er faktisk 30 af dem - er selvfølgelig et mylder af turister - og kunstnere, gadehandlere, musikere m.m. Broen stammer fra det 14. århundrede og er vel Prags største turistmagnet. Det ses også på de mange hængelåse, som symboliserer evig troskab og kærlighed - en ganske sjov skik som findes i alle storbyer.

Fra broen er der en flot udsigt til den imponerende store St. Vitus Domkirke, som ligger i Prags borg (Hradschin) på et højedrag med udsigt ud over Prag. Desværre bliver synet spoleret lidt på grund af det disede vejr. Til gengæld er vi mere end glade for, at det trods alt ikke regner.

Rundt omkring i verden er det blevet meget populært, at unge mennesker - og måske også ældre - sætter en "kærlighedslås" fast til rækværket på en bro. Og det *skal* være en bro. Historien siger nemlig, at det startede med, at et forelsket par satte en sådan hængelås på den bro, hvor de mødtes første gang. De havde så graveret deres navne i låsen, som et symbol på evig troskab og kærlighed.

En sød og rørende gestus, som nogle steder får lov til at blive siddende og andre steder bliver de fjernet. Enten fordi man ganske enkelt ikke vil have det, eller også fordi man er bange for at rækværket og broen skal blive ødelagt på grund af vægten af de mange låse.

Om "kærlighedslåsene" så kan holde liv i troskaben og kærligheden hele livet, ja, det er en helt anden sag. Hvis du ikke har hørt om "kærlighedslåse" før, så kan du benytte linket til Wikipedia og måske blive lidt klogere på det: <https://da.wikipedia.org/wiki/K%C3%A6rligheds%C3%A5s>

Nu er det efterhånden blevet frokosttid og vi sætter kursen mod en brasiliansk restaurant - 'Brasileiro U Radnice' - som vi har fået at vide har et godt køkken. Adressen til restauranten er: U Radnice 13/8, 110 00 Staré Město.

Restauranten lever i aller højeste grad op til sit ry. Indgangen gør ikke en hel masse ud af sig, men det skal man ikke lade sig narre af. Når man kommer ind, viser det sig, at restauranten er meget raffineret indrettet og utrolig hyggelig og maden lever i høj grad op til dette.

Frokosten består af en salatbar og dertil kommer flere forskellige slags kød. Kødet, især oksekød, grilles i en speciel grill på et stort spyd - det kaldes 'churasco' - og er en traditionel måde at tilberede kødet på.

Kødet serveres på den måde, at 'passadores de carne' (det betyder 'kødbærerne') kommer rundt til hver enkelt gæst og skærer skiver af kødet, direkte på tallerkenen - og der er mere end én 'passadores de carne', så kødet kommer i en lidt strøm. Meget specielt og anderledes og utroligt velsmagende. Kommer man til Prag, skal man unde sig selv et besøg her. Det er virkelig pengene værd og dét uden at være dyrt.

Godt mætte af både mad og indtryk, går vi tilbage til centrum, nærmere betegnet Rådhuspladsen, hvor vi håber på at være heldige med både at se og høre det Astronomiske Ur slå. Men nej. Vi er ikke heldige - og uret går ikke i slag til tiden....!

Endnu engang kommer vi gennem gaden med de dyre forretninger og der er specielt mange forretninger med Bøhmisk krystalglas i alle afskygninger.

Da vi på vejen hjem når vores stamcafé på 'Václavské Náměstí', nænner vi ganske enkelt ikke at gå forbi, uden at få en øl.

Efter således at have tanket op til resten af vejen hjem, forlader vi det pulserende centrum og vender tilbage til lejligheden, hvor der venter os en dejlig, afkølet flaske champagne som Suzanne og Hans har købt. På vejen kan vi endnu en gang beundre et flot belyst Nationalmuseum, som en flot afslutning på vores byrundtur.

Til slut rundes dagen af med endnu en gang rødvin og ost, men det smager jo godt hver gang og bagefter slapper vi af i de behagelige møbler og nyder igen udsigten ud over byen.

Igen er vi på farten fra omkring klokken 10:00 og i dag skal vi ned at se de "dansende huse" Fred og Ginger. Efter sigende et lidt spøjst byggeri som ligger nede ved floden, men efter at have set det, synes vi ikke det er så specielt endda.

Det er en lidt lang spadseretur, så vi har faktisk fortjent en øl oven på dette. Den skal så indtages i et gammelt ølhus og bryggeri, der hedder U Flekú, som ligger på Křemencova 11, 110 00 Nové Město. De har brygget øl i mere end 500 år og er kendt viden om for deres stærke øl.

Facaden giver ikke ligefrem indtryk af, at her ligger der et meget berømt ølhus og bryggeri. Man da vi kommer inden for, er vi ikke i tvivl om, at det er et ølhus vi kommer ind i. Vi får bestilt noget af det berømte øl, men kan nu ikke smage at det er særlig stærkt - og vi tror heller ikke det er det.

Det serveres i 1/2 liter krus og så bliver der lagt en seddel på bordet, hvor der bliver sat det antal streger som man har fået af øl. Er man lige ved at have drukket ud og er man ikke hurtig nok, kommer der straks et nyt krus og der bliver slået nye streger. Joh, det kan gå stærkt.

Endvidere kommer de og byder på "en lille én", som man fejlagtigt kan tro er på husets regning. Men nej, der skal sandelig betales for dem. Heldigvis er vi advaret

om netop dette, så vi siger pænt "nej tak". Meget forståeligt virker de lidt skuffede over det.

Dernæst er det meningen vi vil besøge et andet, meget kendt ølhus, men dér er alt desværre optaget. Vi kan således konstatere, at stedet virkelig er godt kendt, så vi må gå skuffede videre.

Vi går så op ad Štěpánská gaden og kort før vi kommer til 'Václavské náměstí' (Wenzelpladsen) ligger 'Lucerna' arkaden på venstre hånd. Vi var lige forbi i går, men gik videre. Nu går vi ind i arkaden og finder en restaurant på 1. salen som er åben - den vil vi se nærmere på.

Den er meget hyggelig, og meget retro i sin indretning og vi benytter muligheden til at få en lille bid frokost, så vi kan klare os til vi skal have aftensmad. Dertil et krus øl der hedder Master, som er utroligt velsmagende.

Vi får en vinduesplads med udsigt lige ud i arkaden og dér hænger den "omvendte" hest med rytter! En ejendommelig skulptur, der forestiller Kong Wenceslas der rider på en død hest (sidder på bugen af hesten).

Den jødiske kirkegård har stået på ønskelisten over nogle af de ting vi gerne vil se i Prag. Kirkegården ligger i det der hedder 'Josefov', som er Prags jødiske bydel. Kirkegården ligger med indgang fra Široká gaden 3.

Der er ligeledes indgang/adgang til synagogen, men af en eller anden uforklarlig årsag, er vi for fornærede til at betale forholdsvis mange penge, for at komme ind at se stedet. Det eneste vi fik ud af dette, var en god spadseretur - og et billede af gitterlågen med Davidsstjernen.

Vi har tidligere besluttet, at vi vil spise aftensmad på vores stamcafé - 'Restaurant Café Svatého Václava' - og efter som klokken så småt nærmer sig spisetid, begynder vi at gå tilbage mod 'Václavské náměstí'. Undervejs bliver der handlet lidt tøj og vi kommer gennem flere forskellige - og spændende - arkader.

Der bliver også tid til et besøg i Týn kirken. I går var vi så uheldige, at der var lukket da vi kom forbi, men i dag er vi mere heldige, så nu vi får set hvor Tycho Brahe er begravet.

Så er det så småt ved at blive mørkt og vi skal finde op til vores spisested. Vi kommer i god tid og er heldige at der er plads til os.

Godt bænket i den hyggelige restaurant, starter vi med et krus Kozel øl og bestiller så en traditionel tjekkisk ret, nemlig lammeskank med vild hvidløg, grøn peberkorn sauce og kartoffelmos. Det smager bare rigtigt godt og prisen for det hele, er så absolut i den fornuftige ende.

Skulle man være interesseret i at se lidt mere om restauranten, så er linker her: <http://www.svatyvaclav.cz/en/>

Suzanne og Hans skal blive i Prag til på lørdag, men vores miniferie er slut i aften. I morgen, onsdag, skal vi igen hjem til "djævløen", så efter vores herlige måltid på en rigtig hyggelig restaurant går vi hjem, så vi kan slappe lidt af og være friske til i morgen.

Da vi nærmer os lejligheden, er der en sidste mulighed for at se aftenudsigten ud over en del af Prag, hvor borgen med St. Vitus Domkirken "stjæler" billedet.

Klokken er 06:00, det er onsdag morgen og vi skal hjem i dag. Efter et enkelt morgenmåltid får vi pakket og båret ned i bilen, samtidig med, at Suzanne og Hans er stået op for at sige farvel til os og lukke os ud af den underjordiske garage. Lige som vi kommer ud af garagen, kan vi ikke lade være med at betragte St. Vitus Domkirken, som den ligger dér i den tidlige morgendis, højt hævet over byen.

Så går det ellers nordpå uden de store ubehageligheder. Der er lidt tågebanker her og dér, men der ud over er det et flot kørevejr.

På vejen ned, blev vi ledt ind gennem Berlin og det gik over al forventning godt. Vi tør dog ikke gentage den del af turen her hvor vi skal hjem, så vi vælger at køre øst om Berlin og således undgå centrum.

Det er formodentlig en fejl, for vi bestiller næsten ikke andet, end at køre gennem vejarbejde, det ene efter det andet - og så kun med 60 km./t.

Vi har kørt godt til hele vejen hvor det har været muligt, så vi er i Rostock ca. klokken 14:15 og kører direkte ned i færgehavnen for at forhøre os, om det er muligt at komme med færgen klokken 15:00.

Det er det desværre ikke.

Eftersom vi har en "discount" billet til afgang klokken 17:00, må vi pænt vente. Øv. Nu bliver tiden brugt på en tur til Calle og så ellers tilbage til færgehavnen, for at tilbringe ventetiden dér.

Det er en begivenhedsløs færgeoverfart og ca. klokken 20:15 er vi hjemme og har fået tømt bilen.

Det har været en rigtig dejlig tur og et dejligt gensyn med Prag. Som nævnt i starten, er det 17 år siden vi sidst har været der og vi kan godt se, at der er sket meget siden dengang.

Det mest markante er dog, at hvor vi for 17 år siden blev antastet hvert andet øjeblik af nogle der ville veksle penge for os eller af andre plattenslagere, så mødte vi ikke en eneste af den slags "hundehoveder" denne gang. Det var dejligt befriende og man følte sig på intet tidspunkt utryg ved at gå rundt i byen.

Den opmærksomme læser vil muligvis bemærke, at vi til tider har været inde og få en øl, eller to, lidt ofte og det er nok ikke helt forkert.

Men i den sammenhæng skal man jo lige betænke, at Tjekkiet har en århundrede lang tradition for at brygge øl - og ikke mindst rigtigt godt øl.

Det fortæller jo lidt om hvor gode de er til at brygge øl, at verdens bedste øl bliver brygget i Pilsen, Tjekkiets fjerde største by.

Tilbage er der kun at sige, at kommer man til Prag, så nyd den smukke, gamle og hyggelige by, det er en rigtig god oplevelse.

Sidst, men ikke mindst, så benyt lejligheden til at besøge nogle af de mange caféer, restauranter, værtshuse og ølstuer der er i byen. Ikke nødvendigvis dem alle sammen, for de ligger som perler på en snor, men gå på opdagelse og smag både på deres rigtig gode øl og ikke mindst også deres rigtig gode mad.

Og så er det til at betale.

Jens Rostgaard Gjerløv.
November 2018.

